

rigtigt, at der ikke her blev foretaget nogen Forandring, men at Forandringerne bør fremkomme fra Færingerne selv, thi de alene ville rigtig kunne forstaa at stille Forslag om, hvor vidtrækkende disse Forandringer skulle være.

Jeg tror, som sagt, ikke, det er rigtigt at fremtvinge Reformen her; jeg tror ikke, det er rigtigt, at vi nu 50 Aar godt og vel efter Lagtingslovens første Vedtagelse i dette Ting gaar til den modsatte Yderlighed af, hvad man den Gang gjorde, da man satte Amtmanden ind i Tinget med de store Rettigheder, som han den Gang fik. Det var jo den Gang ikke Færingerne, der bade om at faa Amtmanden indsat i Lagtinget med saa store Rettigheder, men nu synes jeg ikke, vi skulle fratage ham disse Rettigheder, men jeg synes, at Færingerne skulle selv fremkomme med Forslag derom, og jeg forventer da efter den Stilling, Tinget har taget til Forslaget, at Tinget gerne vil sanktionere Færingernes eventuelle Forslag.

Ogsaa af Hensyn til Traditionen kan jeg forstaa, at de ærede Medlemmer af Folketingets Venstre, som sluttede sig til Forslaget, gjorde det med en lille Smule Overvindelse. Jeg skal her minde om, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensens) agtede Fader i sin Tid allerede i Stænderforsamlingen var den første, som tog til Orde for, at var der noget Sted i Verden, hvor der trængtes til en folkelig Institution for at vaage over Befolkningens Interesser, saa var det paa Færøerne. Jeg skal minde om, at det højtærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) i sin Tid stillede sig i Spidsen for Hævdelsen af de islandske Rettigheder, og haaber, at han ogsaa vil føle sig til en vis Grad forpligtet til at bistaa Færingerne, naar de ville arbejde for en hel Del mere Selvstændighed, end de have, selvfølgelig i fuld Forstaaelse af de forskellige Forhold, som Island og Færøerne staa i til Staten. Jeg tror ogsaa, ærede Medlemmer ville indrømme, at det er rigtigt, at vi denne Gang ere gaaede med til at arbejde derfor.

Jeg siger ikke dette for at stille de andre Partier i Rigsdagen i Skygge, tværtimod, jeg kan udtale min fulde Tilslutning til alle Partier for den Velvillie, hvormed de have modtaget Forslaget, og særlig da til mit eget Parti, som jeg altid har følt mig stærkt bunden til. Men udover alt glæder jeg mig dog over den Stilling, den højtærede Justitsminister har

indtaget til dette Forslag. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at naar den højtærede Justitsministers Stilling til Forslaget bliver bekendt paa Færøerne, da ville Færingerne føle sig i den dybeste Taknemmelighedsgæld til Justitsministeren for hans forstaaelsesfulde og behjertede Udtalelser i Færingernes Favør. Jeg er overbevist om, at der vil gaa en Jubel over Færøerne for de Udtalelser, der ere fremkomne fra den højtærede Justitsminister i denne Sag. Der vil fremkomme en saa stærk Stemning i den Retning som Tak og Tilslutning til Regering og Rigsdag, at jeg har den gunstigste Forventning om, at den vil formaa at nedslaa de Betæneligheder, som ganske sikkert ville fremkomme fra konservativ Side deroppe paa Færøerne, og som ville gaa ud paa, at det maa vi ikke indlade os paa, det vil kunne skade os i højeste Grad i Fremtiden, vi kunne ikke paa nogen som helst Maade slaa ind paa den Bane, den vil kun bringe os Ulykker og Ruin paa Landet. Det er jo en given Sag, at Justitsministerens Udtalelser ogsaa ville vække meget stor Opmærksomhed, fordi man er ganske uvant med den Slags Udtalelser fra Ministeriernes Side, jeg mener altsaa fra de gamle Højreministeriers Tid. Det, som man paa Færøerne kender til Færøernes Justitsminister, er jo nærmest de Tanker, man har faaet igennem Øvrighedspersonerne paa Færøerne, og som vare de, at Justitsministeren gennem sin Øvrighed paa Færøerne havde at holde vaagent Øje med, at ingen frisindet Anskuelse kom til Orde paa Færøerne, thi hvis det var Tilfældet, og de ikke bleve nedslaaede, vare de udsatte for Danmarks Hævn. Saaledes ere Forholdene; det er sørgeligt, at det har været Tilfældet, men det er ganske faktisk. Jeg mener, at de Folk, som have fremsat de Anskuelser, have et stort Ansvar. Ganske vist lader det jo til, at ogsaa Embedsmændene paa Færøerne ere komne over til andre og mere frisindede Anskuelser nu, men derfor mener jeg alligevel, at Ansvaret hviler tungt paa dem.

Der er jo ogsaa det at bemærke, at den højtærede Justitsminister har antydnet Muligheden af, at vi ville faa en Lagtingsopløsning til Sommer. Jeg venter da, at vi ville faa et nyt Lagting, som vil foranledige, at der for Rigsdagen til næste Samling muligvis kan fremsættes et Forslag, som vi med ganske anden Glæde kunde gaa ind paa at sanktionere end dette. Men skulde det ikke blive fore-